

הרב אברהם אוהיון

אהבת תורה

מהמאורות הגדולים

לקוט פְּעוּרִים וְחֻמְשֵׁי סְפָרִים
אוֹתֵנְטִיִּים, מְרַגְשִׁים וּמְלֵאִים מוֹסֵר וְהִנְהוּגוֹת
אַהֲבַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּמַעֲלָתָהּ מִ"הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים"

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות:
אביגיל רוט

ציורים:
אבישי חן
שרה קונופניצקי
תמר צייטלין
אלישע כץ
דבורה קוטובסקי
ב. יוסף

עימוד:
מ. פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוהיון

הוצאת ספרים
אברהם אוהיון
כל הזכויות שמורות ©

הפצה בלעדית!
להזמנות ומשלוחים

פלאפון: 050-4164-500

וואטסאפ: 052-551-2000

סיטובאות: 055-670-5567

מייל: 4164500@gmail.com

אתר: ohayon-books.co.il

למחבר אין קשר לאתר!

תָּכֵן עֵינַיִם

8.....אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד גַּם לְאוֹר הַנֵּר!

10.....'רַתְחָא דְאוּרִיתָא'

12.....הַמִּתְמִיד הַצָּנוּעַ

14.....סַפְרֵי הַחֲשׁוּבֹנוֹת שֶׁהִפְכוּ לְסַפְרֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה

16....."אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד בְּ'חֶדְרִי', לֹא בְּאוֹפְרָה!"

18.....שֵׁשׁ שְׁעוֹת בְּמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוֹר

20....."תְּעוּדוֹת בְּבִקְשָׁה!"

22....."אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה..."

24.....מִבְּחֵן אַהֲבַת הַתּוֹרָה

26.....מִנְגִּינָה שֶׁל אַהֲבַת תּוֹרָה

28.....הַאֲבָרָה הַמְּפֹאָה

30.....מִפְּעַל הַש"ס

32....."הַפְּשֵׁט הֵאָה שְׁוֹה לִי אֶת כָּל רְכוּשֵׁי!"

34.....אַהֲבַת הַתּוֹרָה

36.....לְהִיכֵן נַעֲלֵם 'הַסֵּטִיפֶלֶר'?

38.....אֶת מָה מִצִּילִים מִן הַשִּׁרְפָּה?

40.....מִבְּחֵן הַסִּימְנִיּוֹת

42.....בְּזָכוֹת כְּבוֹד הַתּוֹרָה!

44....."אַתָּה רוֹצֵה לְעֹזֵר לוֹ? תִּמְצָא תְרוּיָן!"

46.....הַרְדָּמָה בְּעִזְרַת סִגְיָה עֲמָקָה

48.....תּוֹרָתוֹ מְכַרְזֵת עָלָיו

50.....שְׂמִיחַת תּוֹרָה - מַהִי?

52.....תְרוּצִים מִפְּלֵאִים בְּבֵיתוֹ שֶׁל בַּבָּא אֶלְעָזָר

54.....עֵינָיו וּבִקְרֵיאוֹת

56.....מִזֶּה יְעוֹרֵר אֶת מְרִן?

הַקְדָּמָה

והתורה, היא מנחת בקרן זוית. וכל הרוצה - יבוא ויטל. דומה, פי אין כמו התבוננות בגדולי ישראל, מאורי הדורות, כדי לקח לקח ומוסר, כיצד מתגדלים בלמוד תורה.

כבכל מצוה חשיבה ויקרה, הדרך לעמוד על אופני ההתעלות בלמוד התורה הקדושה, היא לשאת עינים אל הקרים ולהתבונן במעשי הגדולים. עלינו ללמוד מאורחות רבותינו ומאורותינו, לראות כיצד נהגו הם בכל הנוגע ללמוד תורה ועד היכן מסרו עליה את נפשם.

בספר זה קבצנו עשרים וחמשה ספורים מבתרים מכל סדרת ספרי "המאורות הגדולים", הנוגעים לאהבת התורה. ספורים נפלאים ומרתקים, מעוררי מחשבה ומאלפי מוסר, בינה ודעת.

חזקה על הקורא, קטן כגדול, ילד כמבגר, שלמקרא ספורים אלו תתעורר בנפשך תשוקה חזקה ואמיצה להשתדל עוד ועוד בלמוד תורה. ויהי רצון שתהא תורתנו אמונתנו. אמן.

**שְׁלֹכִם
אֲבָרְהָם אוֹחִיּוֹן**

אהבת תורה. האהבה לתורה מאפיינת את עם ישראל מאז עמדו רגלי אבותינו על הר סיני, מאז זעקו בקול גדול "נעשה ונשמע" ונדמו למלאכי השרת, גברי כח עשי דברו.

מאז ועד היום, מגדלים דורות של יהודים את עצמם ואת בנייהם אחריהם על אהבת תורה בוערת ויוקדת, אהבה של חרדת קדש לכל מלה הפתובה בתורה, לכל מצוה ולכל הוראה, וגם אהבה עצומה, עד אין קץ, לעצם למוד התורה.

אם נבקש להכביר מלים על עצם המתנה הגדולה והעצומה לה זכינו, יכלה הזמן והמה לא יכלו. התורה הקדושה, שמלאכי השרת התחננו לפני הקדוש ברוך הוא שישאירנה להם ולא ימסרנה לבני האדם. התורה הקדושה, שקדמה לעולם תתקע"ד דורות ומפנה נברא הוא.

אלא שהיצר הרע, פדרכו תמיד, קובש לקלמל, להדיח ולהפריע את האדם מלשקע בלמוד התורה. הוא קוזמן לאדם עסוקים שונים ומשנים, מטריד את מחו בהבלי העולם וכובש את לבו בדאגות מיתרות, ובלבד שלא ידרש לצלילה מתוקה בים הלמוד.

אפשר ללמוד גם לאור הנר!

אחד מימי חַדָּשׁ נִסַּח שֶׁל אוֹתָהּ שָׁנָה אַרְעֵי דְבַר מוֹזֵר. בְּאִמְצַע הַלְּיָלָה, בְּלֵי כָּל הוֹדְעָה מְקַדְמָת, הִתְפַּסּוּ הַשָּׁמַיִם בְּעֵנֵי גֶשֶׁם כְּבֵדִים, הַבְּרִיקוּ בְּרָקִים וְנִשְׁמְעוּ רָעָמִים, וְגֶשֶׁם סוּחָף הִחַל לְרַדֵּת בְּשִׁצְף קוֹצֵף.

גֶשֶׁם הַזֶּלַעֲפוֹת הִפָּה בַּגּוֹת וּבְרַחוּבוֹת, וּשְׁלוּלֵיּוֹת עֲנַק הִתְנַקְּזוּ בְּכָל מְקוֹם. בְּבַתִּים רַבִּים נִתְקַן זָרֵם הַחֲשֵׁמֶל, כְּתוֹצָאָה מִחוּטֵי חֲשֵׁמֶל שֶׁקָּרְסוּ תַּחַת הַגֶּשֶׁם הַשׁוֹטֵף.

גַּם בְּבֵיתוֹ שֶׁל מֶרֶן הָרַב אֲלִישִׁיב פָּגַע הַגֶּשֶׁם הַעוֹ. בְּשַׁעַר שְׁלֹפְנוֹת בְּקָר, בְּעוֹד מֶרֶן שָׁקוּעַ בַּתְּלַמּוּדוֹ, נִתְקַן לְפַתַּע זָרֵם הַחֲשֵׁמֶל, וְחֲשָׁף כְּבֵד הַשְּׁתָרָר בְּבֵית.

נִכְדוּ שֶׁל מֶרֶן שֶׁשָּׁהָה עִמּוֹ, נִבְהַל מַעֲט. "מַה יְהִיָּה? כִּי־צַד יוֹכַל סָבָא לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד?" חָשַׁב לְעַצְמוֹ.

אֲבָל קוּלוֹ שֶׁל מֶרֶן הַמְשִׁיף, לְהִתְנַגֵּן בַּחֲלָל הַחֲדָר, בְּעַל פֶּה, כְּאֵלּוֹ הַגְּמָרָא פְּתוּחָה לְפָנָיו.

גֶשֶׁם הַנֶּכֶד אֶת דְּרָכּוֹ אֶל אַרְוֹן הַחֲשֵׁמֶל, הָרִים אֶת הַמְּתֻגִּים, נָסָה לְפַתֵּר אֶת הַתְּקָלָה, אוֹלָם לֹא הוֹעִיל. הַחֲשֵׁמֶל לֹא שָׁב, וְהַמְּנוּרָה לֹא נִדְלָקָה.

נִגַּשׁ הַנֶּכֶד לְסַבִּיו וּבִקְשׁוֹ: "סָבָא, אוּלַי תִּלְוֵה לִישׁוֹן. לְלַמֵּד כֶּף בַּחֲשׂוֹף, הֲרִי זֶה סִפְנָה. אֲפֹשֶׁר לְהַחֲלִיק וְלִפְלֹ, וְגַם בְּקִשֵׁי רוּאִים מִשְׁהוֹ".

"אָה, שְׁטִיּוֹת", אָמַר מֶרֶן, "אִם אֵין חֲשֵׁמֶל, אֲפֹשֶׁר לְלַמֵּד לְאוֹר הַנֵּר. אוּלַי תִּבְיָא קַעְרָה עִם פְּתִילוֹת, וְתִשִׁים אוֹתָהּ עַל סִיר הַפּוּף, כְּדִי שֶׁהָאוֹר יִתְפַּשֵּׁט לְמִשְׁהוֹ, וְכֶף אוֹיֵב לְרִאוֹת מָה שֶׁכְּתוּב בַּגְּמָרָא".

"אֲבָל, סָבָא, זֶה לֹא בְרִיא לְעֵינַיִם לְלַמֵּד כֶּף, וְהַמְּסַפֵּר שֶׁלֶף בַּמְּשַׁקְפִים גְּבוּהָ", נָסָה הַנֶּכֶד אֶת כַּחוֹ.

אֲבָל מֶרֶן הִתְעַקֵּשׁ, וְלִנְכַד לֹא הִיָּתָה בְּרָרָה. הוּא תִבְיָא קַעְרָה וְהַעֲמִיד אוֹתָהּ עַל סִיר הַפּוּף, הִנִּיחַ בַּתּוֹכָהּ שְׁמֹן וּפְתִילוֹת וְהִדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת, וּמֶרֶן הַצְּמִיד אֶת עֵינָיו הַקְּדוּשׁוֹת אֶל הַגְּמָרָא וְצָלַל שׁוֹב אֶל הַלְּמוּד הַמְּתוּק...
הַמְּתוּק...

שַׁעַר וַחֲצִי לְמוֹד מֶרֶן כֶּף, עַד שֶׁהַשְּׁמֹן נִגְמַר וְהַפְּתִילוֹת כְּבוּ אַחַת לְאַחַת. "אוּלַי יֵשׁ עוֹד שְׁמֹן?" שָׁאַל מֶרֶן. "לֹא, סָבָא, הַשְּׁמֹן נִגְמַר", הִשִּׁיב הַנֶּכֶד. "אִם כֶּף", אָמַר מֶרֶן, "הֲרִי שֶׁהַגִּיעַ הַזְּמַן לְלַמֵּד מִן הַזְּכָרוֹן!"

וְהוּא עֲצַם אֶת עֵינָיו הַקְּדוּשׁוֹת וְהַחֲלִי מִשְׁנֵן אֶת דְּבַרֵי הַגְּמָרָא בְּעַל פֶּה, מְלָה בְּמִלָּה, אֶת דְּבַרֵי הַגְּמָרָא וְאֶת פְּרוּשׁוֹ שֶׁל רַשִׁי, אֶת הַתּוֹסְפוֹת וְאֶת כָּל הַמְּפָרְשִׁים, מְלָה בְּמִלָּה, בְּמִתִּיקוֹת עֲצוּמָה, כְּאֵלּוֹ הַגְּמָרָא

פְּתוּחָה לְפָנָיו, עַד שֶׁהָאִיר הַבְּקָר...
פְּתוּחָה לְפָנָיו, עַד שֶׁהָאִיר הַבְּקָר...